

HUMORISTIČKO-SATIRIČKI LIST

SLAVONSKI BROD

BRODO BROD

BROJ 10 (veljača-ožujak)

GODINA II

CIJENA 20 DINARA

LAKO N'JEMU, TATA MU JE
MAČAK U ČIZMAMA

S. PUNTARIC

ODUŠEVLJENI BRODOLOMAC

Oduševljava me koncepcija »Brodoloma«, naročito zato što nema nikakvih kalupa, stereotipnosti, trivijalnosti. Umesto toga, dosta sretanog u sličnim listovima, postoji bogato šarenilo, spektar radova u kome svatko može pronaći nešto za svoju dušu. Cini mi se da »Brodolom« u sebi ima pravu dozu ozbiljnosti, taman toliko koliko odgovara jednom humorističkom listu.

Saša RANDELOVIĆ, Brežice

Poštovani drugovi,

primjetio sam da se već duže vrijeme u »Brodolumu« nije pojavila rubrika »Tribina«, ali kako imam jedan veliki problem prisiljen sam vas zamoliti za pomoć.

Naime, prije nekoliko dana sam iz opravdanih razloga prebio svoju ženu. Susjedi koji su začuli da se ona (tj. supruga) dernja poput mačke u veljači pozvali su miliciju.

Pa se sad dogodilo da me krično gone. Tvrde, radi nekih lakših i težih povreda.

Molim vas, vi svašta znate, odgovorite mi da li sam u pravu kad tvrdim da je to grozno miješanje u moje unutrašnje stvari. Mislim da u mojoj kući mogu mlatiti koga ja hoću.

Učinite mi uslugu pa miliciju i sudove uvjerite da sam u pravu. I neka mi ne ulaze u kuću, jer bi mogli proći kao moja žena.

K. B.

(Potpišite me samo inicijalima, za sada, dok se ne dokaže moje pravo, tj. da mi se nitko ne miješa u kuću).

KOMUNIKACIJE

»BRODOLOMOVA DRAMA«

Suradnici pozitivnog krvnog RH faktora: Život damo, »Brodolom« ne damo.

Suradnici negativnog krvnog RH faktora: »Brodolom« damo, honorar ne damo.

Uredništvu »Brodoloma«, bez obzira na RH faktor:

STO DA RADIMO STVARNO NE ZNAMO!

2m (Marinko Mijović)

PIŠE NAM JORDAN POP ILIEV

DRAGI DRUGOVI!

Ona razglednica koju je dobila redakcija (objavljena u broju 8) je od Nebojše ROŠIĆA (Nebojisa Rosići), karikaturiste iz Temišvara-Rumunjska. Inače, Nebojša je Jugosloven i od detinjstva živi u Rumuniji, a perfektno govori četiri jezika, i možda još dr. jez — italijanski. Nebojša je, inače, maskota Svetske galerije karikatura u Skoplju. Za uzvrat za ovu informaciju možete mi objaviti neku karikaturu! (To u ovom broju činimo — Op.ur.).

STARA PRIČA U NOVOM PAKOVANJU

Nakon brodoloma jedan je mornar proveo na pustom otoku sam samcat šest godina. Od jedanput je spazio da nešto pluta prema otoku. Bila je to bačva, a na njoj jedna žena. Kad je žena nogom stupila na otok, rekla je:

— Sada ćeš napokon imati ono što ti je dugo nedostajalo.

Mornar sav sretan upita: — Da li je u bačvi komplet »Brodoloma«?

Franjo TUŠEK

CIJENJENA REDAKCIJA!

Sretna vam osamdeset treća! O 80 i drugoj da i ne govorimo!

Ne dozvolite da vam se pomuti biblioteka »BISTRA GLAVA«!

Neka u spomenutoj biblioteci PRVA NE BUDE I ZADNJA KNJIGA.

Zahvaljujem na skromnom daru, rokovniku »Brodoloma« i čestitci!

Plovim uplatnicom i pristupnicom

u Društvo za hum. sat. i kar. itd.

N. JUKIĆ

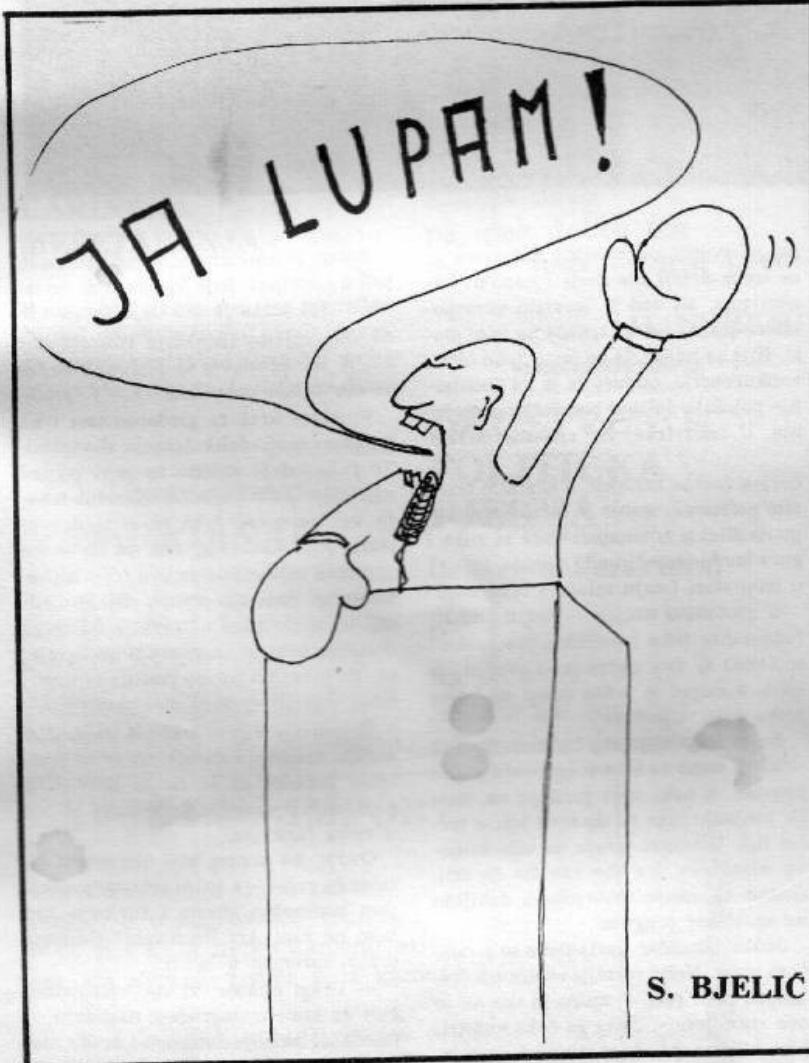
banka

Redakcija
»Brodolom«
Broj: 1, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990,
1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998,
1999, 2000.
Sredstvo: 1985., 1986., 1987., 1988., 1989., 1990.,
1991., 1992., 1993., 1994., 1995., 1996., 1997., 1998.,
1999., 2000.
U 2001. godine.

Između čestitki suradnika, čitatelja i simpatizera koji su nam željeli mnogo sreće i brojeva u ovoj godini izdvajamo čestitku Zdenka BLAZIĆA iz Zagreba. Razlozi: čestitka je u duhu stabilizacije, jer je rađena za dvadeset godina unaprijed, a osim toga bez »banke« ne bi preživjeli tih dvadeset godina.

ROTACIJA NAS JE ODRŽALA, NOVOJZI HVALA

S. ŽIVANOVIĆ

S. BJELIĆ

(»FEFERON« — M.
BAŠIĆ)

S. BUTIR

LJ. PERENČEVIĆ

(nastavak rotacije na str. 17)

S. BUTIR

PROLJETNA POLITIČKA TRKA

Domaći pisci satire pokazuju prstom na Arta Buchwald-a i primjećuju: »Jeste li vidjeli kako to radi onaj gospodin iz Amerike? On ismijava vrhunske političare, vladu, policiju (močnu CIA) i sve ostale visoke glave koje mu taj dan nađu pod pero.«

Pisac domaće satire osjeća se, nakon ove kritike, kao prodavač nekurentne robe i traži način kako da popravi svoju nezavidnu društvenu bilancu. Padaju mu na pamet heretičke ideje. Pita se — šta bi dottični Art Buchwald sada napisao, ovog proljeća da živi ovdje, tko bi bio meta njegovih jetkih satiričnih strijela.

Pokušavam se uživjeti u tu ulogu kolege Buchwald-a i bacam slobodarske poglede na sve četiri strane. U prvi čas mi se čini sve sivo i nezanimljivo, a onda čujem neku viku, a zatim šaputanje koje počinje s poznatim dijalogom:

— Jesi li čuo?

Približavam se malo i čini mi se da sam na lakoatletskom takmičenju. Navijači se medusobno prepiru dok dolje, na stazama, trkači (visoki i niži funkcioneri) zauzimaju mesta da potreće proljetnu trku života koja se trči svake dvije godine. Za to vrijeme u gledalištu trljaju ruke i meraklijski komentiraju:

— Vidiš li onog u zelenoj majici, taj drug (ime i prezime preskačem) ne ide na onaj položaj (funkciju izostavljam), a sve je već bilo gotovo!

Dok se ovako šapuće i navija, dolje, na stazi, zagrijavaju se bivši funkcioneri za nove funkcije.

U ponekim stazama je više trkača koji daju sve od sebe, troše zadnje djele energije. Najuporniji su oni koji su zabilji sebi u glavu konkretnе položaje (funkcije preskačem) i želete posvakupu cijenu izbaciti iz trke one ostale kandidate. Neki se pri tome služe rukama ili podmetanjem noge, što bi suci morali primijetiti, ali i sami imaju brigu — hoće li ostati na svojoj funkciji, pa vide i ne vide šta se događa.

Upravo je na stazi čovjek koji je poz-

nat po svojim plemenitim nazorima da ne treba držati iste ljude vječno na funkcijama, ali sad je izrazito neraspložen, jer su još tri trkača na istoj stazi. Nije se nadao da će imati tako oštru konkureniju, budući da je na dosadašnje položaje dolazio bez velikog znojenja. U toku trke, taj vižlasti, mršavi

čovjek (ovako oznojen, u kratkim trkačim gaćicama, manje je atraktiv, nego na slici u novinama) vuče za ruke i gura konkurente, gunda i psuje, jer oni u istoj stazi imaju mlađe i brže noge.

U gledalištu smijeh — jedan poznati funkcioner (ime i prezime preskačem) spotakao se dva metra pred svojim ciljem, a stigao je jedan drugi na kojeg nitko nije »tipovao«.

Na kladionici prava ludnica. Većina se kladi samo na sebe (i agitiraju u tom pravcu), a neki opet jurišaju na visoke funkcije iako su do sada bili u trećoj ligi. Gledaoci igraju na više brojeva odjednom, jer tko zna što će biti, obično najmanje obavješteni dobijaju na sportskoj prognozi.

Jedan takmičar uvrijeđeno se povlači sa staze. Nešto mrmlja sebi u njedra, kao da hoće reći — znam ja tko mi je ovo »zamijesio«. Žena ga čeka kod tribine bjesna, pa mu ministarskom bijelom maramicom briše znoj s lica. Više je nesretna što je muž njene prijateljice pobijedio u svojoj trci, nego što je njen ostao bez trofeja.

Gledalište i ne opaža ovu intimnu bračnu dramu, jer na drugoj strani počinje nova trka u kojoj su dva supertrkača, čija imena preskačem. Obojica su bila u diplomaciji, suptilno obilaze sve prepone, ali su sad prvi put na domaćem terenu i imaju tremu. Cilj im je krasan položaj, toliko perspektivan, da su ga sanjali još dok su bili u velikom svijetu. Pucanj pištolja najavljuje start, obojica su pojurili kao strijele i zajedno ušli u cilj. Gužva. Kako podijeliti jednu krasnu funkciju na dvije fotele, a da svaka isto kotira — pitanje je koje mora riješiti posebna komisija ove proljetne trke.

Jedan je ambiciozni trkač iznenada pao u nesvijest. Nije vjerovao da će izvisiti. Još jučer je bio uvjeren da ide na ono mjesto (funkciju izostavljam) što je već proslavio sa ženom, a danas je sve ispalio naopako.

Posebnu draž za gledaoca ima trka u takozvanoj »delikatesnoj« disciplini. To rukovodeće mjesto na prvi pogled nije ništa posebno, ali dvadesetak trkača već nervozno čeka na start u ovoj stazi. Jure kao ludi, vidi se da su se spremali mjesecima za ovu trku, ali samo jedan dodiruje prsima cilj. Pobjednik od sreće pada u travu, a do njega dolijeću pokloni inozemnih obožavalača. To je funkcija koja posluje sa stranicima i proliven znoj se isplati.

Dok ovo pišem — trka još traje. Gledalište uzbudeno navija, ali se ne ispaljuju petarde da se ne bi povrijedio neki od natjecatelja prije nego sjedne u novu funkciju.

Ovdje, na koncu, moj oštoumni čitalac će reći — a zašto svjesno preskačem konkretna imena i funkcije kad tako ne radi Art Buchwald? Odgovor držim spreman u ladici:

— Dragi čitače, vi ste, vjerojatno, čuli da samo malogradani nagadaju — tko će ići na koju funkciju i prave razne špekulacije oko toga. Cinjenica da i neki napredni drugovi (njihove funkcije izostavljam) prave iste takve kombinacije ne znači da se kritika ne odnosi i na njih. Dozvolite mi zato da izbjegnem tu ružnu etiketu »malogradanin« zbog koje kad vam je naližepe, možete dobiti kompleks manje vrijednosti u ovoj profesiji koja samo po sebi ima već takav kompleks. Ako vas odgovor zadovoljava, primite srdačan pozdrav.

Fadil HADŽIĆ

IZ KNJIGE
»TELE SA DVIJE GLAVE«

PJEŠMOM DAĆI KAZEM

CARINSKA MEŠTARENJA

Kroz sitnu mrežu neki se provuku.
Netko od male veću rupu stvara,
pa uz svu kontrolu i carinsku muku
uveze sto vragova za dvjesto dinara.

S. BARIŠIĆ

VATROGASAC

Znam požar koji se lako
gasi
onime čime priroda muške
krasi.

V. KARAKAŠ

EXPORT — IMPORT

Između ostaloga treba znati
postoji li u nas pameti trunka,
hoće li i kada netko kamenovati
one što uvezoše tisuće tona kamena i šljunka.

Uludo žalopojke, u ludo prazne priče,
nema napretka, nema u privredi mira,
dok jedan jedno radi, a drugi drugo više.
Dok uvozimo brda blata, krpa i starog papira.

Nekako prazno stabilizacijske priče zvone
i teško je reći da stabilizaciju i to ne koči,
što neki uvoze pijeska na tone,
valjda za bacanje kritičarima u oči.

Savjetuje se, više, upozorava, prijeti.
Gluhi su oni kojima se priča
i dok im nešto tvrdo na pamet ne sleti
tući će nas snagom deficitnog biča.

Kada im zamjerke dosade, a kritike se skupe
možda će povući potez pravi
i uvesti pepela hrpe,
za posipanje po ludoj glavi.

Stipo Barišić

EPIGRAMI

Treba pripadati nekom
klanu
da bi te snimali u kru-
pnom planu.

Uopće nije bitno
što ti je djelo —
sitno.

Ni onjušio
nije
znanja drvo
pa ipak dobro zna
da je »Ja« — lice prvo!

D. HORKIĆ

DRUŠVENO- POLITIČKA PJESMA

(izbornog karaktera)

Bol bolujem
na srcu mi rana,
istek'o mi mandat
od godinu dana.

(j.z.)

VUK I KOZA RŠUM PRAVE

Vekovima čini mi se
da vuk kozi gleda sise
kad je vidi kako brsti
vuk se levom šapom krsti

pa u senci mladih lipa
vuk za kozu vime pipa

a kad padne letnje veče
kroz meket mu koza reče
imaš sreću što ne postim
i obrsti Evin kostim.

Pop D. ĐURĐEV

GOLA ISTINA

Na koktelu kad se pije
donose se razna vina,
svi gledaju gdje se krije
i gdje čući ta istina.

Kad sve čaše prazne budu
istina se gola stvara,
u velikom svi su čudu
ko novčanik da otvara.

Odgovornost kad se skine
ukaže se pravo stanje,
istina se gola vine
ljudi kreću na skidanje.

Zbog istine gole, sada,
neki treba da se stide,
njen nudizam kada vlada
i ljudske se mrlje vide!

Jovo NIKOLIĆ

**NAŠAO JE
SEBE, SADA
GA TRAE
I
OSTALI.
TKOVUĆE NEĆE
DALEKO
DOGURATI.**

Z. HORVAT

Blista u sjaju loze
 Boždarovo lice
 Stvoreno vještom rukom
 Ice Voljevice.

IVAN BOŽDAR

Ivana Boždara u Zagrebu je zaista teško naći. Naime, radno mu je mjesto u Sveučilišnoj knjižnici, a kako u knjižnice rijetko svačamo razumljivo je da i ne znamo njegovu mišiju rupu u mnoštvu knjiga. Ako vas put u Sv. knjižnicu slučajno nanese, lvo je »na gablecu« ili »u pape« (čitaj: direktora).

Bez šale. Kažu: jedinstven je slučaj da se novorođenče kada ugleda svijet — smije! To se odnosi na I. Boždara, jer je, ugledavši svijet 5. studenoga 1936. godine u Gradištu, shvatio iz prve da je rođen »bogu za ledima Vinkovaca«. Tako se humor njime bavi od rođenja, pogotovo što je »tada bila trula Jugoslavija«.

Škola, Županja — sporedne su postaje na njegovu putu do smijeha i trsja. Nije imao za učitelje tamo neke uglednike, slavne i slane pisce, nego je učio od života, te od sitnih i krunih lopova iz crne kronike novoga vijeka. Ipak, nije postao tat.

A stambeni problem, bože moj! Mnogo je, mnogo raspalio smijurije kada je predao molbu za stan. Dakako, kao i u mnogih od nas sve je završilo u humoru. »Jednostavno nisam bio zaslužan za mnoge promašaje koji nisu promašili i mene«, kaže I.B.

U Županji je stekao izvjestan hobi. To je bio zgodan početak za književnu afirmaciju u Zagrebu i Lenjinogradu. »Ako sam ikada napisao kakav dobar aforizam, humoresku, komediju — to u prvom redu treba da zahvalim našem burnom razvoju i pojedinicima koji nas iscrpljuju kao nerazvjeni.«

I. Boždar uporno objavljuje priče, humoreske, epigrame, komedije, aforizme, radio-igre, scenarije, pjesme za djecu — tako da mu je RSIZ kultura dao neku sitnu lovku za nekoliko knjiga, a ima nade da dobije još.

U autobiografiji Boždar navodi svega dvije objavljene knjige, što je, vjerojatno, skromnost humorista. Smijeh naprijed, ostalo stoj! To je knjiga aforizama »In medias (t) res« (1968.), koja je zatim prevedena na ruski jezik s naslovom »Loci comunes«. Prevela ju je Irina Arbusova, još je nije detalja upoznao, a objavljena je u Akademiji nauka SSSR, Lenjingrad.

»Suradnik sam bio i ostao mnogih dnevnika, časopisa, godišnjaka, revija, pa ako baš hoćete: Večernjeg lista, Vjesnika, Kerempuha, Čvorka, Jezu, BRODOLOMA, Oka, Telegrama, Modre laste, Smiba, Radosti i Galeba te radija i televizije: Zagreb, Sarajevo, Beograd, Slavonski Brod i Osijek.«

STABILIZACIJA

Drama u 3 čina s heppy-endom

Cin prvi: Kad netko veli da će s tobom, dragi čitatelju, stabilizirati, to znači prema novom rječniku — patiti. Međutim, to je krivo i grubo krivotvorene latinske, jer u mrtvom latinskom jeziku stabilan znači: čvrst, postojan, stalan..., a da ne nabrazimo dalje. To su neki drugovi shvatili bukvalno, što opet prema njima i staroslavenskom vuče korijen od bukve, pa znači doslovan. I tako nam uporno u svojoj dobroj namjeri i muci žele stabilizirati život. Često u tomu i uspiju. No, krenimo redom.

Drug je Bato bio rado viđen (radnik) u svojoj sredini, jer je davao sve od sebe, bez obzira na to, što su sve od njega oduzimali. Jednostavno, čovjek se stabilizirao i gledao svoja posla. Ali, jednog skliskog dana zamoli ga njegova drugarica Klara da je odvede u ambulantu jer je patila od neke gadne bolesti. Kaže Bati: »Gužva je u autobusu, na tramvaju, i jednostavno ne služe me više noge, kojima si ti, svjedobno počeo pisati pjesme...« Bato se počeška iza uha, a to je značilo da pristaje, ali vrlo bolno. Kao tjesna cipela na oteklu nogu. »Uzmi taksi«, veli joj Bato. »Taksi?«, prosikće nekada bolja polovica njegova tužnoga života. »Da li si ti normalan? Od kuće do ambulante uzimaju za taksi toliko, koliko ti, ljubavi moja, ne zaradiš u tom svojem jebenom oouru za deset dana. Osim ako ne kriješ koliko dobiti...« »Ne govori tako«, ojađeno će Bato. »Dajem ti sve do dinara. Gde ti je duša?« »E, duša mi je u grlu i samo čeka božja krilačca i pomoć od socijalnog pa da izleti«, sarkastično će žena. »Što će mi reći moji ako zakanjam nekoliko sati na posao?«, zauka Bato i počeše se i iza drugog uha.

»Samo mi o tome ne govori. Kad god sam u gradu naletim na one twoje kurve od ljudi kako se pijano njišu i obilaze lokale...« »Psssst«, zareža na Klaru Bato. »Zar si u bolesti podjetnila? Ne hodaju oni po bifeima što im se pije, nego traže one nesretnike koji su prešli na kliznu radno vrijeme, koji kliznu pa se zaborave vratiti. Jedni su ispred sindikata, drugi ispred aktiva, treći ispred radničke kontrole, četvrti ispred uprave, peti, bogamu, ispred stručnog kolegija...« »Pa tko, jebo vas bog, stvara dohodak?« zaurla bolesnica. »Ne laji! Sve je to posao«, promrmlja Bato i smiri svoju bolesnu polovicu.

Cin drugi: Put do ambulante bio je očajan. Dok im je ambulanta prije bila ispred nosa, sada, prema novom Zaku, dobili su i novu ambulantu, i to tri dana jahanja daleko. Prostim rječima, ponesi suhe hrane za tri dana, možda ti nešto i ostane. Gube ljudi na putovanja kilograme, ali zato i žderu da to nadoknade. Inače, zar bi bila nestasica ulja, maslaca, sira, mesa...

SITNE PJESME

D O H O D A K

Radnici najbolji
dohodak stvaraju
dok im se
bitange
ne udvaraju!

L J U B A V

Znam jednu
zbog koje su
smrtni
i bogovi
dok im polako
rastu
rogovi!

Čovjek treba mijenjati mišljenje, ali na bolje.

Čovjek najbrže uči kad se zabavljuju na njegov račun.

Mnogi se razbole od nerada, ali ne umru.

U radnim odnosima najviše je rodbinskih i seksualnih veza.

**SVIMA KOJI SU
NAM POSLALI
NOVOGODIŠNJE
ČESTITKE
ŽELIMO 43 POSTO
VIŠE SREĆE U
1982. GODINI!**

REDAKCIJA

Probijao se Bato s bolesnom ženom kroz vrevu, dernjavu i infarkt gradskog i prigradskog prometa, dok napokon nije stigao na odredište, to jest da bude novi pršljen u dugom repu koji se smotao pred ordinacijom. »Eto«, veli Bato, »sada ti ostalo obavi sama. Ja bih morao na posao...« »Dabogda crko ti, ja i svi ti tamo tvoji«, zaplaka žena i dade voljenom znak rukom da je slobodan.

Bato se javi točno devet sati (radi od šest!) po svom vremenu, ali kako će se kasnije vidjeti, bilo je deset po vremenu jednog od onih organa koji pratite takve tipove kao što je sada Bato. Namjesto da primi organ Batinu ispriku, pravna služba je u duhu novih (kako oni shvaćaju) intencija stabilizacije to presjekla i rekla: »Jeste, druze, da to može biti, ali su ljudi kvarljiva roba. Tko kaže da ti nisi negdje navratio na dvije-tri ljute?« »Zar s ovim osobnim dohotkom?« uvrijedeno će Bato. — »Tko dolazi na posao u deset sati dosta i dobije. Među nama, trebalo bi dijeliti noge. Nego, donesi ti nama potvrdu da je to sve istina što si nam rekao. Požuri, disciplinska čeka...«

Cin treći: Bato je opet uplovio u gradsku ludnicu. Nije ni sanjao da će se jednom pokvariti autobus i dva puta stajati tramvaj zbog nestanka struje. Napokon se dovkao do ambulante. Saznao je da mu je Klara, sirota završila u bolnici, a da je doktor otišao i nitko ne zna kad će se vratiti. Prava konspiracija kojoj može pozavidjeti i mafija. Cekao Bato, cekao i nedočekao. Medicinska sestra, koja je zbiljski s njim suočjeala kao da je već udovac, ili otjeran s posla, dala mu je potvrdu da je cekao doktora i da može traženi papir dobit tek sutra. Batina crna kosa cvjetala je u bijelo kao Otransko more. »Svi su poludjeli«, prošaputao je i za svaki slučaj stavio ruku pred gubicu da ne bi tko čuo, pa još najebao politički. Telefonom je javio u oour u čemu je stvar, a oni su mrtvo hladno reagirali: »Mi želimo papir, ništa se ti ne brini!« »Izgubit ću dan!« jaukuo je Bato u slušalicu, a onaj bog je već dao signal da je bilo dosta plaća za dva dinara.

Na jedvite jade Bato je sutradan iskamčio uvjerenje u kojem stoji da je dopratio bolesnicu, iako mu je doktor u duhu stabilizacije prigovorio da su to

bedastoće i da ništa ne razumije. Izgubio je dan čekajući u repu kao brabonjak.

Kad je Bato prekosutra podastreo uvjerenje pred organom, bio je sretan, ali ne za dugo. »Uz to«, rekoše mu oštros, »napiši i pismeni izvještaj, jer u pitanju više nije vrijeme do deset sati, nego, dva dana! Dokle bismo mi došli, druže, kad bi se u ovim vremenima razbacivali danima kao ti?«

Bato je izgubio još podruge dan dok je srcao i opisivao sve one zgodne i nezgodne, a najviše nezgodne. Kad je organ procitao izvještaj kojemu je prikeljio i ono uvjerenje doktora i onu potvrdu medicinske sestre, odahnu i napokon se ozari. Ali, Bato postade mrgodan kao narodni neprijatelj. »Ne mrzodi se, druže Bato«, rekoše mu utješljivo. »Zar ne vidiš da se vladamo stabilizacijski. Dokle bi, bogati, došli, kad bi se svih neodgovorno odnosili prema poslu?«

Heppy-end: Bato je zapeo i radio dvije slobodne subote i tako nadoknadio izgubljeno vrijeme. Više nije na sebi imao mrlje. Opet su ga voljeli kao prije i tapšali — po džepu.

Ivan BOŽDAR

izabrao: STJEPAN GODIĆ, književnik

PRIVREDNA BANKA ZAGREB POSLOVNA JEDINICA SLAVONSKI BROD

Članovima banke
Štedišama
Poslovnim partnerima
Suradnicima
Članovima kolektiva
poručujemo

- Štedite energiju, racionalno trošite materijal, hranu i novac
- ukratko ponašaj te se kao dobar domaćin, jer će te tako živjeti sigurnije i bolje s manje neizvjesnosti za sutra

93 radno industrija brod

SLAVONSKI BROD

R. O. ZA PROIZVODNJI DJEĆJE
KONFEKCIJE, KOŽNE GALANTERIJE
I SREDSTVA ZAŠTITE NA RADU

GHD CONSTANTINESCU

ŽENA - KAKO TO SKUPO ZVUČI.

M. TUMAĆ

Ženo ne šaoj,
mi buk ni-
jam daltonita.

Ženice nemam
više ništada
ti kazem. Mo-
žeš komotno
da učutis.

Visu nam po-
stam kruši sto-
su neke ma-
nike medu že-
nama poniste-
me.

J. NIKOLIĆ

NEKI SLUČAJNO
ŽIVE POD PA-
PUČOM, A NEKI
POD ČIZHOM.

Studenti degra-
fije nojsadije
proučiovoji. Vé-
nerin brijeg.

V. RATKOVIC

BILA JE NEVINA
SVE DOK JEDNOG
DANA NIJE REKLA:
KUD PUKLO DA PU-
KLO. J. ŠCRBAŠIĆ

M. SEKEREZOVIC

BILE BIMI
U BRAKU
SVE OVCE
NA BROJU
DA ŽENA NI-
JE OTSLAS
JEDNIM OVNOM.
J. NIKOLIĆ

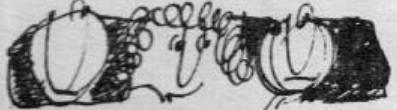
9
Todjek je za
nju predviđio
susret s lekom
a zvela je oči-
čnog učka.

“ “ “
ONA JE KO NA-
PETA PUŠKA.
SAMO ČEKADA
JE NEKO OKINE.
“ “ “

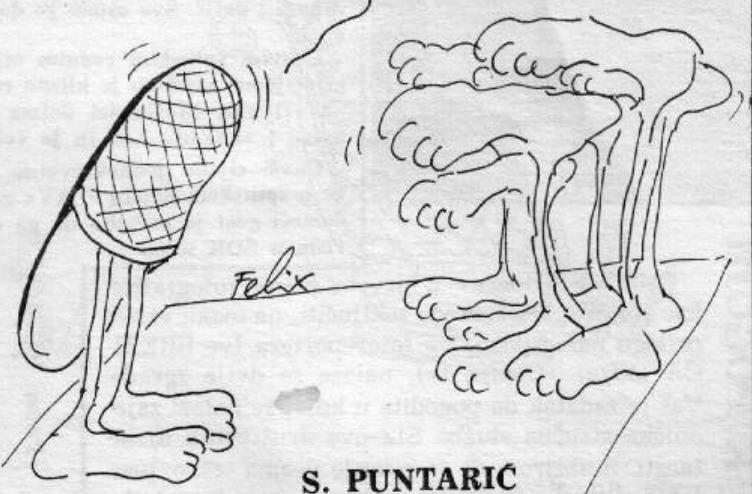
S. RANDELJČIĆ

LJUBAVIMA
ROK TRAJANDA,
ALI NEMA ROK
KAJAĐA.

J. NIKOLIĆ

ŽENA ME CIPELARI
PA SE KRIJEM - U PAPUČI

S. PUNTARIĆ

SLAV. BROD

U poslednjem broju »Službenog vjesnika« općine Slavonski Brod objavljen je Društveni dogovor o kriterijima prvenstva pri zapošljavanju i načinu posredovanja u zapošljavanju privremeno nezaposlenih radnika. Ako se pitate što je u tome nesvakidašnje, reći ćemo vam: taj DD je donesen još 1976. godine, pa su u međuvremenu mnogi zaboravili da su ga prihvatili i potpisali. Zato je sada objavljen kao potpisnik.

ČIK POGODI

Osim »gelendera« u prvom planu fotografije, kao što ćete bez teškoće zaključiti, na ovom vrloj prilogu našeg poznatog fotoreportera Ive BREZIĆA (šifra: »Čaplja I«), nalaze se dvije zgrade. Vaš je zadatak da pogodite u kojoj se nalazi zajednička stručna služba SIZ-ova društvenih djelatnosti. S obzirom da je pitanje veoma teško, pružamo vam priliku za razmišljanje sve do početka »Mundijala«. Vrijeme — sad!

Petar VULJIC

IMOTSKI Intoniranje

IMOTSKI — U imotskoj krajini će u ovome mjesecu gotovo u svim mjesnim zajednicama Koordinacijski odbor OK SSRN Hrvatske Imotski organizirati informativne sastanke s radnicima privremeno zaposlenih u inozemstvu koji zimski odmor provode u rodnom kraju. Pretpostavlja se da je oko šest tisuća radnika privremeno zaposlenih u inozemstvu Novu godinu proslavilo u krugu obitelji.

Na tim će sastancima biti riječi o stupnju dosadašnjeg razvijanja općine, o srednjoročnom planu u općini, republici i zemlji. M. Z.

SPLIT KNJIGA ŽALBE

Već odavno je počela nova školska godina. Djeca iz dobrostojećih splitskih obitelji idu u prvi razred. Djeca iz onih drugih obitelji idu u drugi razred.

Obavještavam ovim putem NSJ i SNSJ da od danas više nisam navijač splitskog »Hajduka«. Navijam za zagrebački »Dinamo«, koji je samom sklopio četverogodišnji ugovor. Za potpis sam dobio četverosobni stan, staru milijardu dinara i kafić. Sve ostalo po dogovoru.

U svim splitskim radnim organizacijama uvedeno je klizno radno vrijeme. Službenici dolaze na posao i »kliznu« kad ih je volja.

Čuvši cijenu jednokrevetne sobe u splitskom hotelu »LAV« neki domaći gost je zamolio da ga odvedu u ŠOK sobu.

Nije ovako samo u Imotskom. I u ostalim sredinama — kad radnici deset, petnaest i više godina privremeno zaposleni u inozemstvu dolaze kućama-više je intonacija nego informacija.

GOSPIĆ

I u Gospiću su prije nekoliko tjedana postavljeni semafori. Možda sada neki odgovorni drugovi neće kretati tamo kuda ne treba i kada ne treba.

XXX

Lički srednjoškolci se većnom obučavaju za strugare. Dok idu u školu više puta strugnu sa sata, a kad se zaposle onda će više puta strugnuti sa radnog mjesta.

XXX

U ličkim radnim organizacijama nikako ne može da nestane problema, iako ih iznose skoro na svakom sastanku.

XXX

Mislilo se da će u mnogim radnim organizacijama u Lici poslovi u protekloj godini krenuti na bolje, ali su u nekim od njih ipak krenuli »na dolje«.

Kažu, da to nije neka velika razlika. Greška je samo u jednom slovu.

XXX

Zdravstveni radnici po ličkim ambulantama od pacijenata traže ovjerene zdravstvene knjižice, ali ih zato primaju bez pečata na pršutima.

ILIJA ŠEKULJICA

MiCA MACF

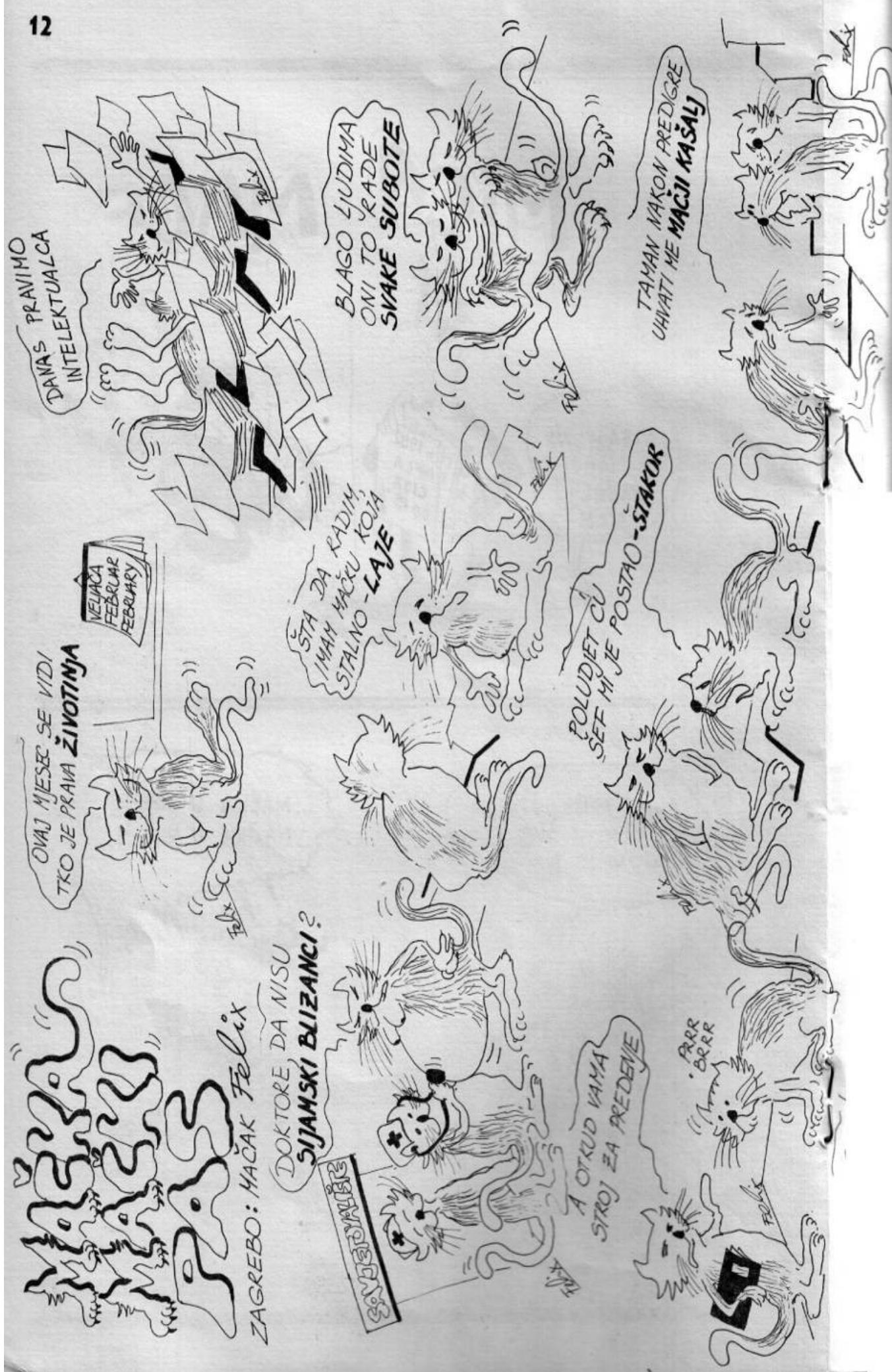
CURE MOJE, ŠTO DA VAM KUPIM OVE GODINE?

...MAČKA U VREĆI!
MAČKA U VREĆI!

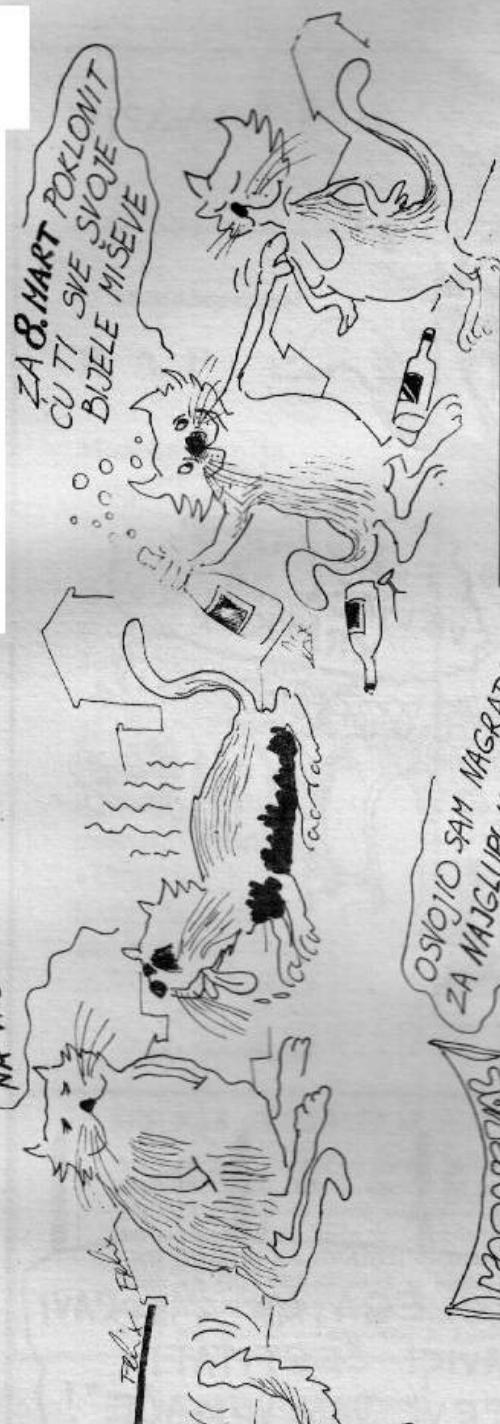

(nastavak na str. 14)

Felix

**PRUŽIT ĆUTI
PASJI ŽIVOT...**

Felix

**NOĆAS SAM SE PO JEDNOJ MĀCKI
GREBO ZA BOJI POLOŽAJ**

Felix

**MĀCINO OPET MISSLIŠ
PARENJE**

**10
16
8
6
14
12
2**

Felix

**OSVOJIO SAM MAGRADU
ZA NAJGLURUJU MĀSKU**

**NACRTAO: SRECKO
PUNTARIC**

Felix

**ZA & MART
ČUTI SVE SVJE
BUEJE MISEVE**

**JESI LI TI ONA
BUDALA S STELEVIŽJE**

FRODO

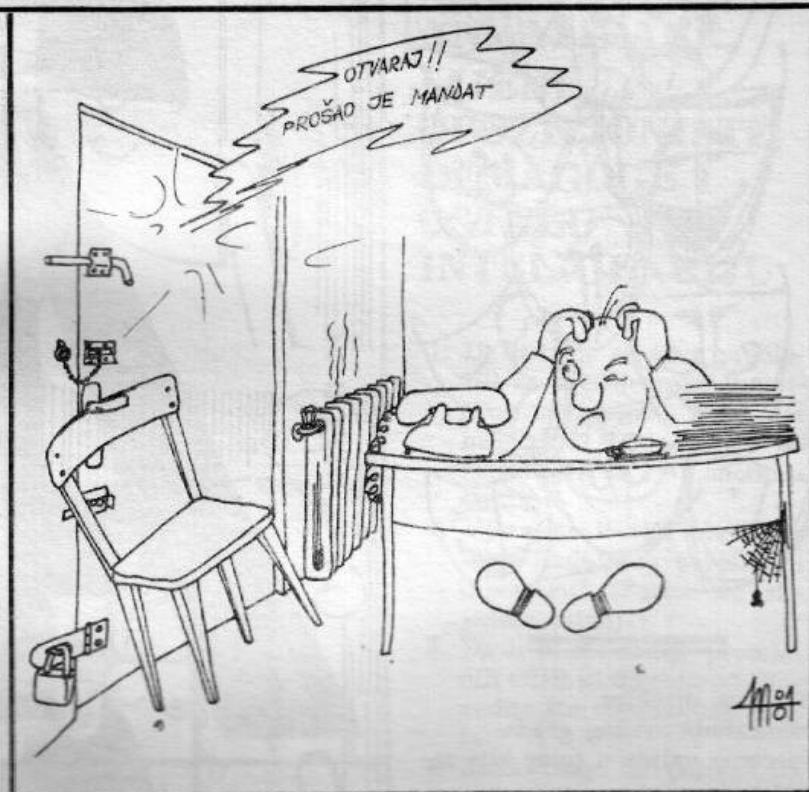
A. ŠUMAVIĆ

GOSTI »BRODOLOMA« RADNICI «RADE KONČARA« IZ ZAGREBA

K A P

Malena kaplja
baš nije kriva
što po njoj bolest
naziv dobiva.
Malo po malo
začuješ — šljap!
Još jednog, eno,
trefila kap.
Jedino Štijef se
toga ne boji
i hrabro veli
dok uz šank stoji:
»Uspi još jednu
(navada naša)
ak' me kaj trefi
to bu tek flaša.«

ŠEF NAŠ SVAGDAŠNJI

AKO JE LJUBAZAN — suviše je familijaran
AKO JE OZBILJAN — čangrizalo je
AKO JE MLAD — nema pojma
AKO JE STAR — onda je ishlapiro
AKO GOVORI SA SVAKIM — brbljavac je
AKO NE GOVORI — onda je mutavac
AKO TRAŽI POŠTOVANJE PRAVILA — onda je zanovijetalo
AKO NE TRAŽI — nemaran je i neodgovoran

TREBALO BI DA IMA:

- strpljivost Joba
 - kožu nosoroga
 - lukavstvo lisice
 - hrabrost lava
 - biti slijep kao šišmiš
 - šutljiv kao riba
- KAKVA LI COVJEKA!?

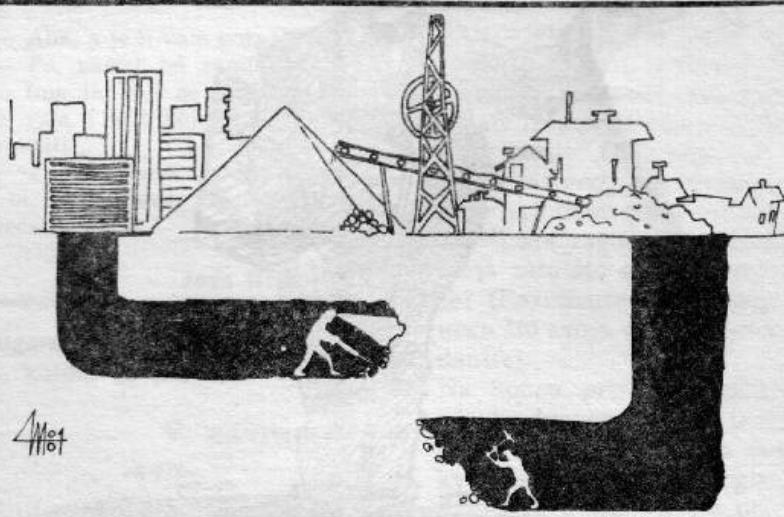
Neki propagatori socijalizma
su zadržali kapitalističke navi-
ke, valjda zbog toga što su ro-
đeni u kapitalizmu.

Svaki peti Jugoslaven je ne-
pismen, a svaki treći kaže za
sebe da je društveno-politički
rađnik.

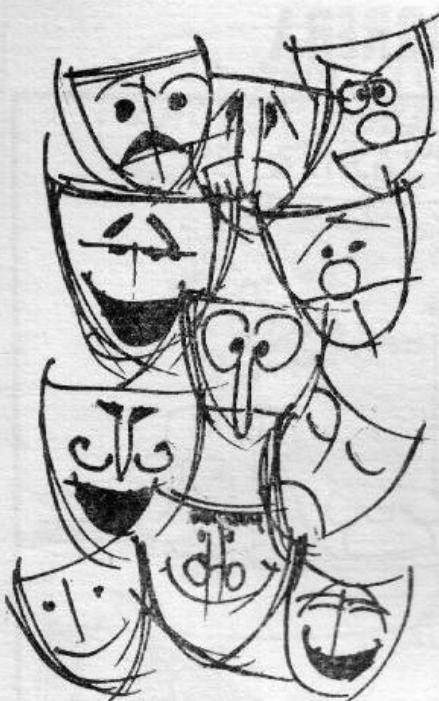
Naša adminISTRACIJA je pro-
mjenila ime u adMAXistraci-
ju.

Orden zasluga za narod treba-
lo bi dodijeliti i samom narodu.

Petar VULIĆ

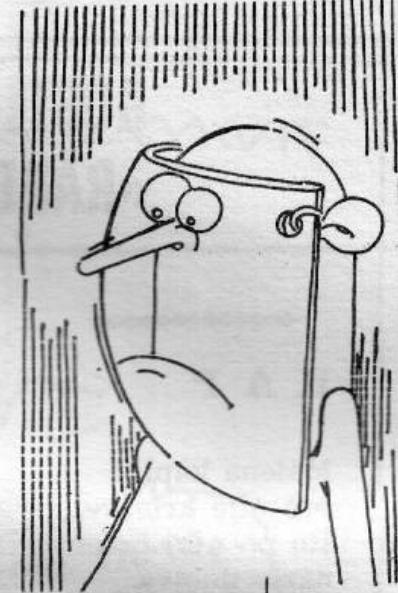
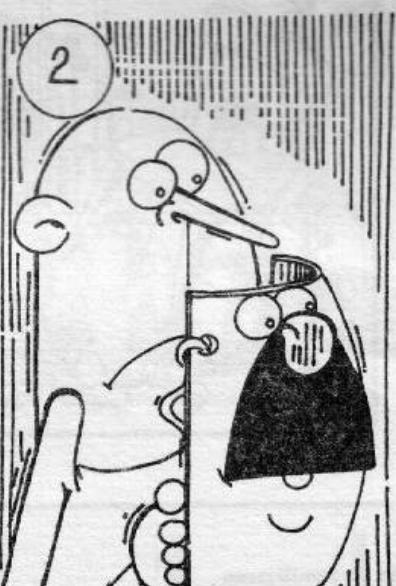
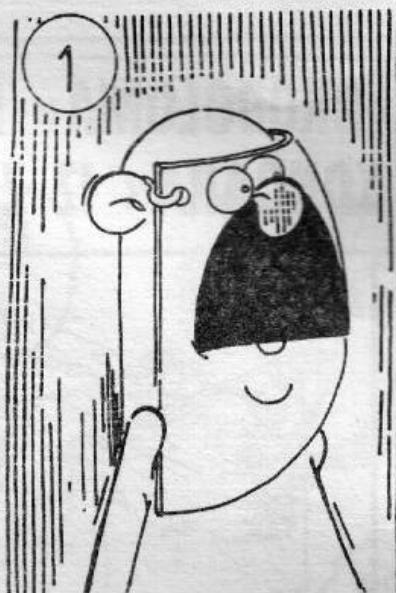

MASKE

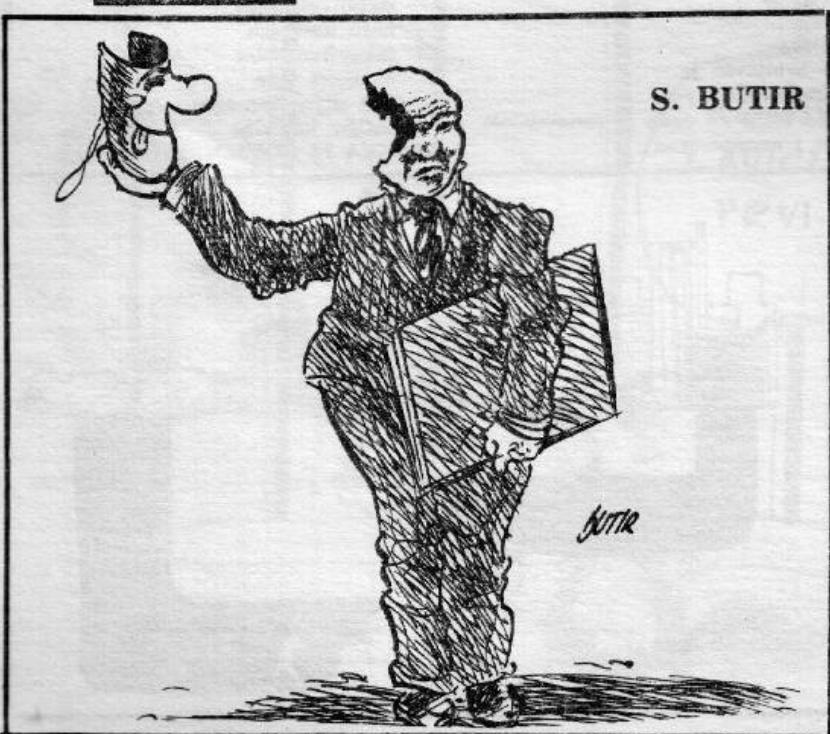

Traži se direktor
maškarada svakog grada
(nećemo valjda u tome biti za-
dnji)
traži se direktor
maškarada u izgradnji

J. BIŠKUP

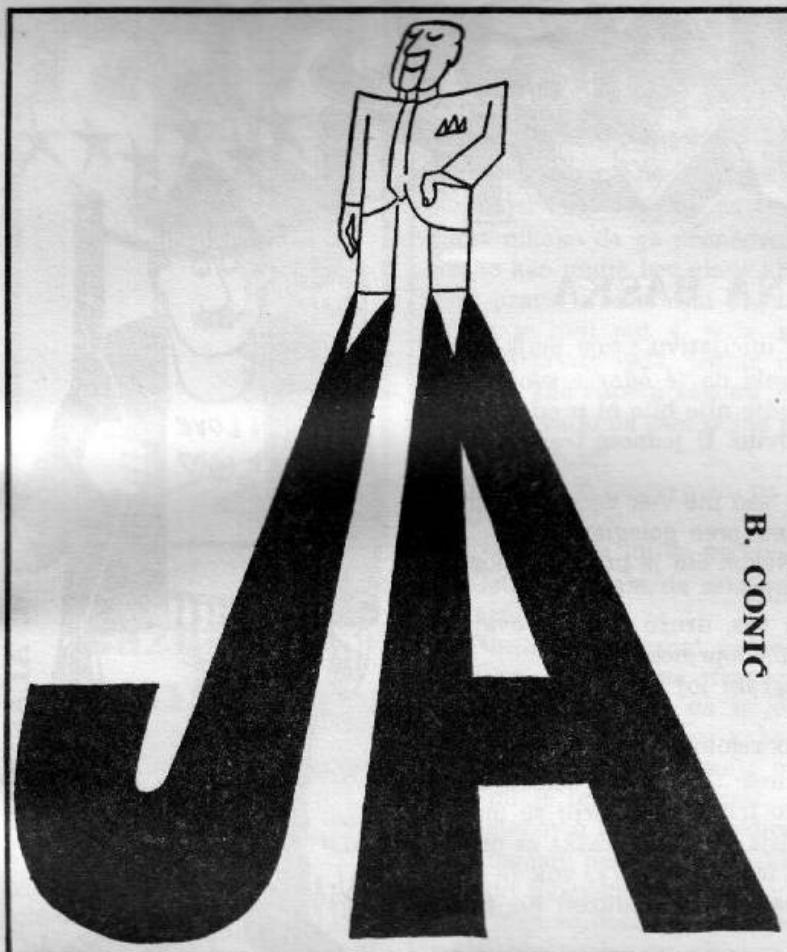
M. BUKOVAC

S. BUTIR

I. HARAMIJA

Da bismo održali riječ,
moramo ispustiti mikrofon!

Tko visoko leti, ostaje u orbiti i poslije isteka mandata!

Neki Marksov Kapital umjesto na partijskoj, drže na štednoj knjižici!

Ne krivite okvire naočara za uske poglede!
Kad bi češće silazili u bazu, neki drugovi bi manje pričali bajke!

Zauzeli smo čvrst stav po pitanju klimanja — glavom!

Nije dovoljno staviti prst na čelo. Treba nišaniti u glupost.

Svi bi učili na greškama, nitko na — ostavakama!

B. MITROVIĆ

B U D E N J E

- Izvinite, gdje radite?
- U jednoj kancelariji.
- I u čemu se sastoji vaš posao?
- Pa, vidiš, ja budim sve one koji spavaju na radnom mjestu... Odnosno, u procesu proizvodnje.
- Dobro, a je l' to sami činite?
- Ne, to obavljamo ja i još nekoliko mojih drugova iz kancelarije.
- Aha, a je li vam posao težak?
- Pa, zavisi od samih spavača... Ima ih koji se teže bude, a ima, vala, i onih koje je nemoguće probuditi.
- Znam, znam, budite ih dane bi, kojim slučajem, sanjali o povećanju plata.

Jovo NIKOLIĆ

Drugarstvo je na ceni. Molim vas, koliko da platim?

V. RATKOVIĆ

★★★

Poštujem slobodu govora.
ŠUTIM!

N. ZUBAN

T E S T

ZA PRODUKTIVNE, ANGAŽIRANE, LIJENE, OPOZICIONISTE, DEMAGOGE I OSTALU INTELIGENCIJU

1. Da li biste se sami predložili za predsjednika Radničkog savjeta da vam nije neugodno? (Odgovorite iskreno, jer je test anoniman).
2. Vjerujete li više predsjedniku Radničkog savjeta ili direktoru? (Pazite na slijedeća pitanja).
3. Da li bi ste radije promjenili OUR ili direktora? (Navedite što vam čovjek smeta)?
4. Kakav vam je položaj na radnom mjestu? (Stojeći, sjedeći, ležeći, povijeni ili u fotelji)?
5. Zatvarate li oči pri uočavanju anomalija u vašoj organizaciji? (Budite iskreni!)
6. Da li ste zaboravljeni ili samo kad treba?
7. Da li imate svoj stav ili se slažete s prethodnim diskutantom? (dobro ste se uklopili).
8. Priznajete li onu narodnu »Tko rano rani...« ili radije na posao dolazite kasnije?
9. Imate li neprijatelja u OUR gdje radite? (Ako odgovorite negativno, posavjetujte se s najbližim psihijatrom).
10. Da li ste zagovornik tuđih ideja zato što svojih nimate? (Razmislite dobro prije nego što svoju ideju objelodanite).
11. Na koncu provjerite pitanja i odgovore, zatim utvrdite da li ste stvarno takvi (može i pred ogledalom), a rezultate što prije UNIŠTITE.

SVETISLAV PINJUH

BRODOLOMOV SVIJET BAJKI

FALSIFICIRANA BASKA

Jednog dana je Crvenkapa, na inicijativu svoje majke, uze-
la vrećicu praška za pranje i krenula da je odnese svojoj baki
koja je živjela u planinskom selu, gdje nije bilo ni prodavaonica,
ni nakupaca. Vrijeme je bilo vjetrovito. U jednom trenutku vje-
tar je odneo kapu Crvenkapi.

— Odlično, — rekla je ona — sad me vuk neće prepoznati,
jer ni u jednoj verziji bajke nije me sreo gologlavu.

Ona o vuku, a on ispred nje. Nakon što je pristojno pozdra-
vio vuk zatraži da mu plati putarinu.

— Ali kakvu putarinu, molim vas, druže vuče za ovaj put
je i moja baka tri puta plaćala samodoprinos.

— Ma nemoj?! — reče vuk, zgrabi joj vrećicu s praškom i
izgubi se u poznatom pravcu.

Iritirana drskim postupkom vuka gologlava Crvenkapa ga je
odmah prijavila tržišnim inspektorima. Oni su mu odmah ušli u
trag, a zatim ga i uhvatili. Umjesto trbuha, rasporili su mu po-
drum u kojem su našli stotinjak kutija i vrećica praška za pranje.
Na pitanje inspektora »što će vam toliki prašak?«, vuk je odgo-
vorio da ima nečiste račune, pa namjerava poduzeti higijenske
korake.

— U redu! — rekli su inspektor i preko reda uzeli prašak
za svoje potrebe. Namignuli vuku i — otišli.

Tako, vuk sit i vrećice s praškom na broju.

A baba je čekala Crvenkapicu s praškom

SOFE ŠTERJOSKI

M. ALAŠEVIĆ

Minihumoreska

Direktor se prihvati proble-
ma. Povuci, potegni, ne iščupa
problem.

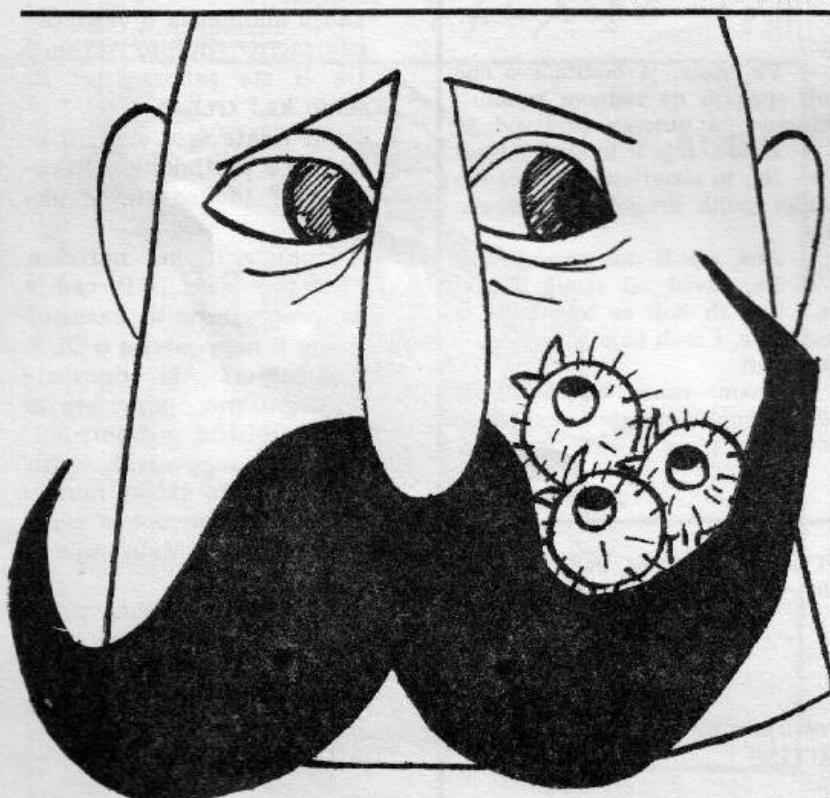
U akciju se uključi Stručni
kolegij. Stručni kolegij za di-
rektora, direktor za problem.
Povuci, potegni, ne iščupaše
problem.

Stiže pomoć. Radnički savjet
za Stručni kolegij, Stručni ko-
legij za direktora, direktor za
problem. Povuci, potegni pro-
blem ni makac.

Pozvaše u pomoć Zbor rad-
nika. Zbor radnika za Radnički
savjet, Radnički savjet za Stru-
čni kolegij, Stručni kolegij za
direktora, direktor za problem.
Povuci, potegni, ne da se pro-
blem tako lako.

Sažali se na sve to Radnička
kontrola i krenu u pomoć. Rad-
nička kontrola za Zbor radni-
ka, Zbor radnika za Radnički
savjet, Radnički savjet za Stru-
čni kolegij, Stručni kolegij za
direktora, direktor za problem.
Povuci, potegni i — iščupaše
direktora. U njemu je bio pro-
blem.

S. ŽIVANOVIC

Sema UNDEGER

RAZREDNA ZAJEDNICA

PROFESOR: — Dobar dan! Tko je otutan?

— Perić i Pirić, ali njih ne morate zapisati. Naša RAZREDNA ZAJEDNICA je tako odlučila.

PROFESOR: — U redu. Danas ću ispitivati.

— Nismo spremni.

PROFESOR: — Kako to?

— Naša RAZREDNA ZAJEDNICA smatra da se učenike ne smije ispitivati ponedeljkom.

— Ali ja imam sat samo ponedeljkom.

— To je vaš problem.

— Dobro, onda ćemo uzimati novo gradivo. Danas ćemo govoriti o Zoli.

— To uopće nije zanimljivo. Vi ste dužni da zainteresirate učenike za svoj predmet. Naša RAZREDNA ZAJEDNICA ne može tolerirati dosadna predavanja.

— Ali ja se trudim...

— Naša RAZREDNA ZAJEDNICA smatra da ste vi dosadni i da namećete strane piske. Mi bi željeli diskutirati o pop muzici.

— Zato bih se ja morao posebno pripremati.

— Onda dodite kad se pripremite. Naša RAZREDNA ZAJEDNICA smatra da se nastavnici moraju pripremati.

— Ja sam pripremio Zolu.

— Čujte! Mi smo zaključili da je Zola dosadan. Prošli mjesec ste stalno tupili o Balzaku, a sad o Zoli. Imamo mi i naše piske.

— Ja sam govorio i o Kozarcu i Držiću.

— Ma shvatite već jednom da je to dosadno. Nama je pedagog rekao da nastava mora biti suvremena.

— Ali ljudi moji, pa to su čuveni pisci.

— Ma slušajte! Idite vi lijepo kod pedagoga pa se s njim objasnite. Naša RAZREDNA ZAJEDNICA može zatražiti i drugog nastavnika.

B. DERETA

SRETNA BUDUĆNOST

Znam skoro sve puteve na ovom bijelom svijetu. Lako se snalazim bez obzira na broj ili smjer puta. Ali pored svega toga iako već dugo tragam za tim putom koji vodi u sretniju budućnost nikako da ga pronađem. Ipak jednog dana sam se riješio i onako kao muha bez glave krenuo na put za koji sam smatrao da vodi pravo u tu sretnu budućnost. Tek što sam krenuo pokazalo se da je moj put 4. reda, sa dosta rupa i provalija. Rupe su stvarno prvog reda, jedina im je mana što se ne mogu upotrebjavati kao rupe u zakonu. Odmah sam doživio prvu nesreću na putu i shvatio da sam pošao pogrešnim putom. Šta sam ustanovio na ovom putu:

— Pošao sam nespreman, pa sam stigao u budućnost koja nije ta koju sam tražio.

— Na putu su mi se počele odronjavati sve same teškoće.

— Ustanovio sam da sam velika šeprtlja pa nisam pronašao zabilazni put.

— Nisam bio upoznat sa pravilima prednosti i da li se pretiče sa lijeve ili sa desne strane...

— Nisam ustanovio da li je jednosmjerni ili nije, jer je neko poskidao sve znakove kako bi zameo tragove i sam stigao.

— Ustanovio sam da moja prošlost nije imala sretnu budućnost zato mi je teška sadašnjost.

— Ustanovio sam da pojedinci prelaze sve granice na tom putu, a ja nemam pasoš za prelazak tih i takvih granica, jer sam ograničenih mogućnosti.

— Mnogi su došli do sretnije budućnosti kolima sumnjivog porijekla, bez obzira na njihovo porijeklo.

— U ovoj eri pronevjera plašim se da mi nije netko pronevjero na tom putu i moju sretnu budućnost...

— Kako govore pojedini ljudi da su vidjeli tu sretniju budućnost i da u njoj ima: vila, vikendica, velikih kola, rasipanja novca, noćnih terevenki itd. Ja sam se malo zamislio i malo bolje pogledao i ustanovio da se ja nalazim u nečijoj sretnoj budućnosti. Još ako je poskupio: šećer, kava, ulje, brašno, maslo, deterdžent, prevoz... onda je moja sadašnjost nečija sretna budućnost...

Od sada, neka mi govori šta tko hoće, ali ja više ne krećem na put u sretniju budućnost, jer nailazim na nepremostive poteškoće...

putnik u sretniju budućnost:

(m.m.)

MALI OGLASI

Primam na stan djevojku s posebnim ulazom.

Studentica podučava hrvackosrpski i njemački. Dolazak u kuću.

Primam na stan pušača. Uvjet: da puši »Lord«.

Inteligentan, mlad činovnik, sakuplja značke i marke, traži ozbiljnu djevojku radi braka. Poslati opširne podatke o markama i album.

Neuredan je. Po foteljama razbacuje rođake.

Moj šef se bavi astronomijom. Ko na njega pokaže prstom, taj vidi sve zvezde.

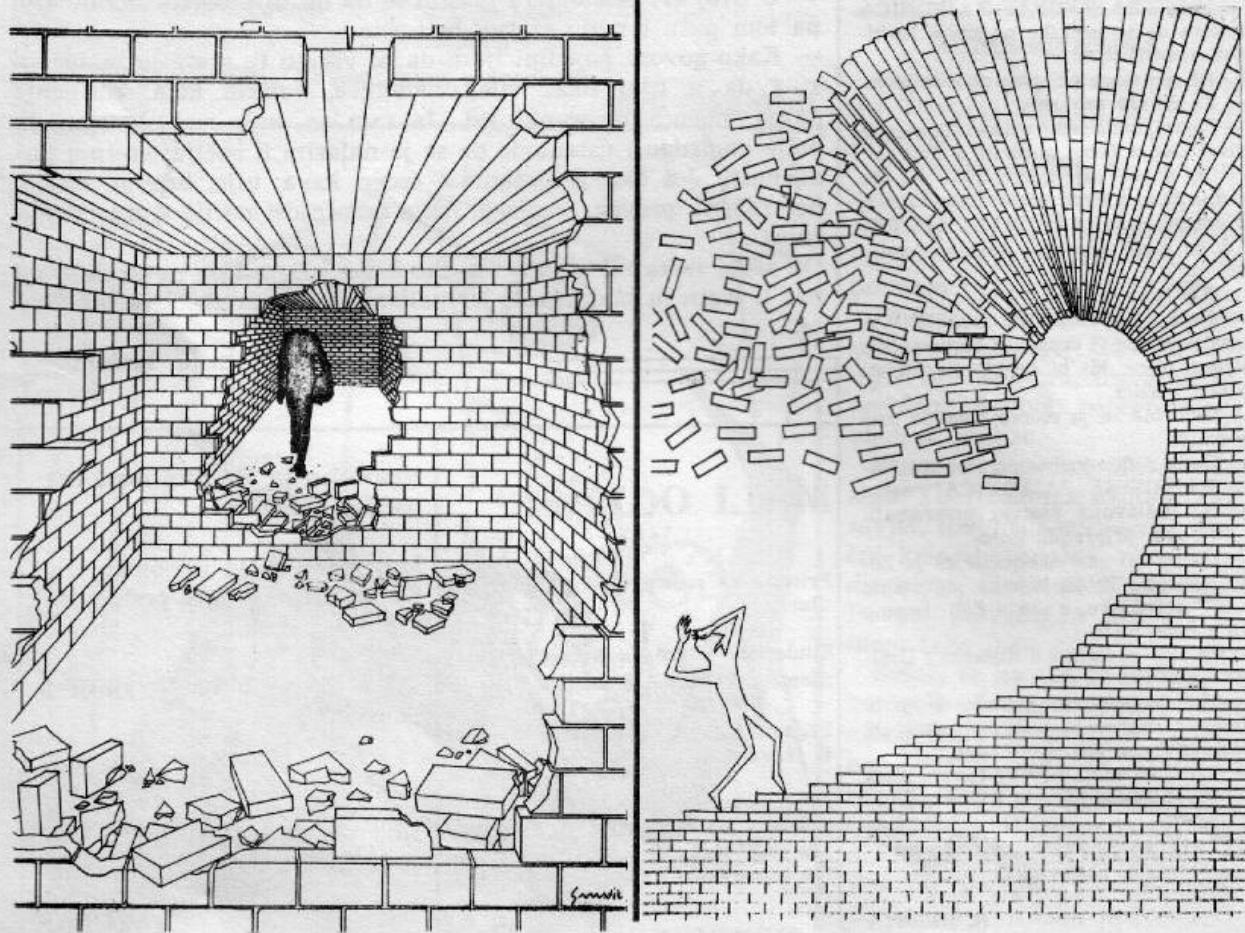
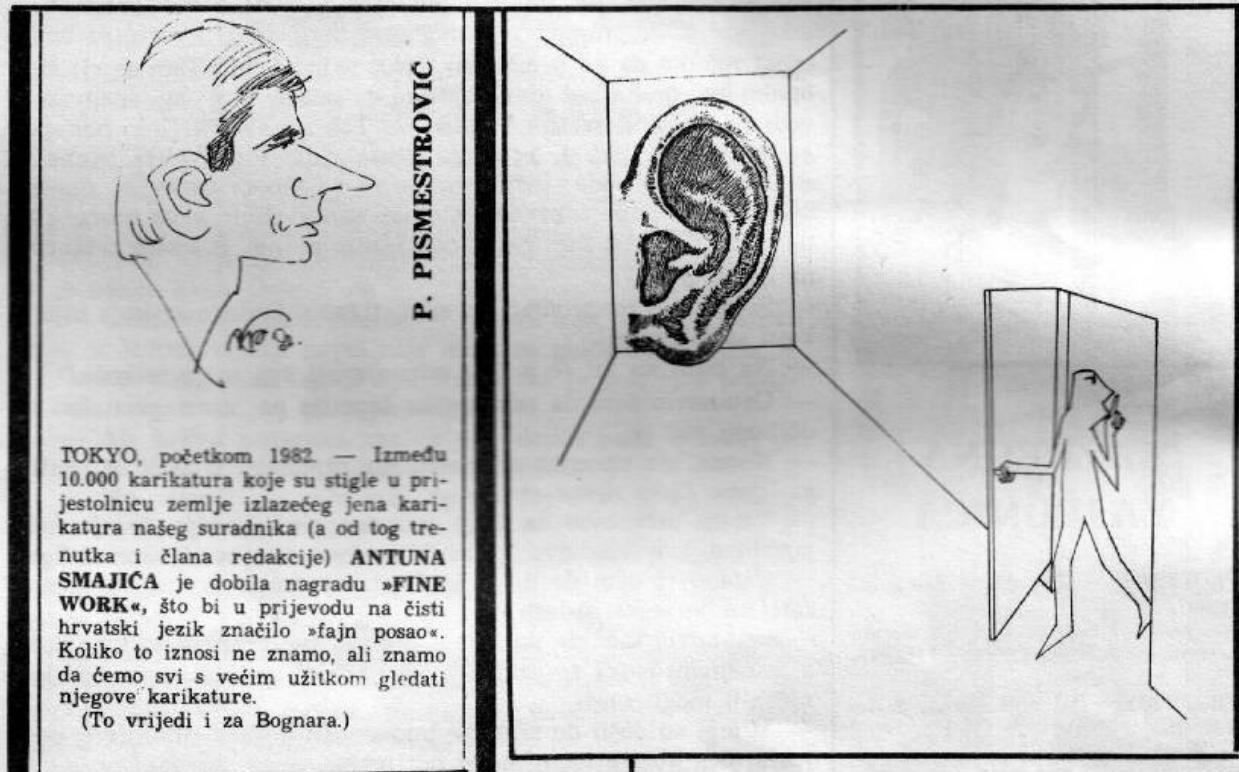
Od svih aparata najtrajniji je državni.

M. TUMARIĆ

Kod nas je sve prosto. Jedino je situacija složena.

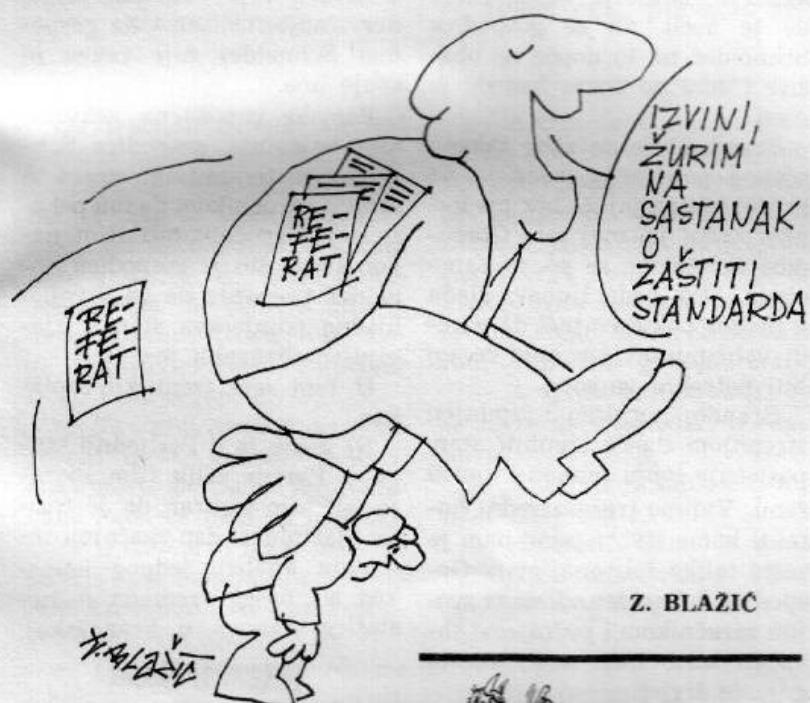
(B. D.)

N. ZUBAN

SVI BI UČILI NA GREŠKA- MA NITKO NA OSTAVKAMA!

BORISLAV MITROVIĆ

Z. BLAŽIĆ

Što taj alkohol vidi u meni? — pita se pijanac nakon pijanke!

Neki naši nogometari, brzo padnu u zaborav zato što su bili previše — JUGO-slavljeni!

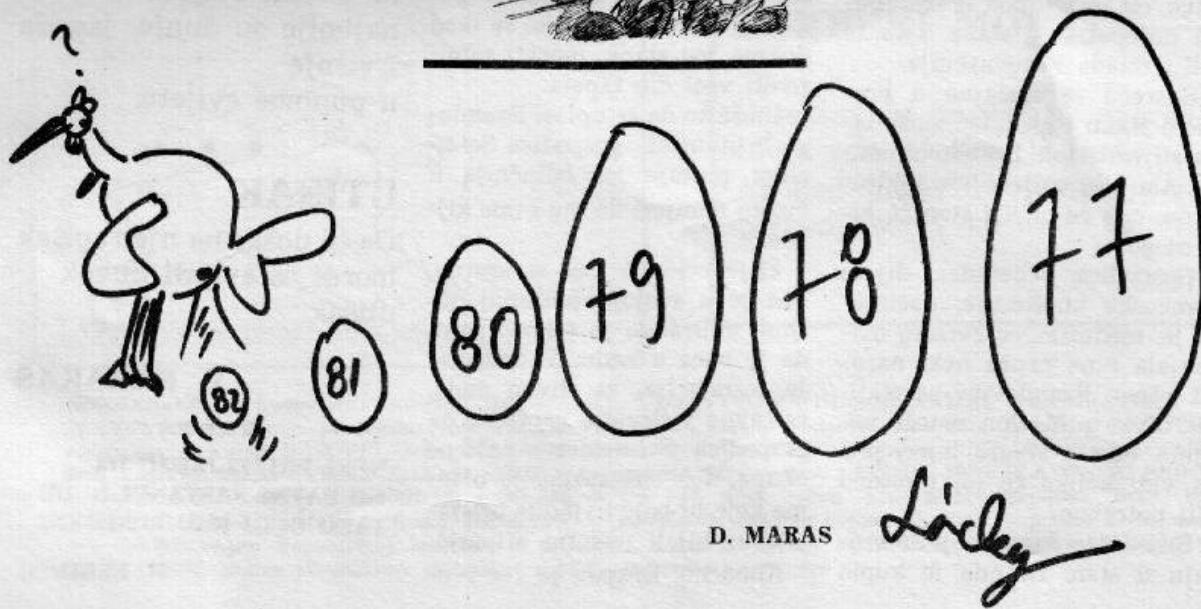
Priča mi jedna Splićanka da ne bi NIKAD volila da padne S'Njeg.

Možda Vam izgledam grozno, ali zašto ste Vi razbili svoje OGLEDALO!

Milan KLANAC

S. BUTIR

D. MARAS

IZABRALI SMO ZA VAS
ART BUCHWALD, JESAM LI
VAM IKAD LAGAO

POSLJEDNI STAN U PARIZU

Nema komentatora koji ne smatra svojom dužnošću da pogleda film Posljednji tango u Parizu i napiše svoje mišljenje o njemu. Neki kritičari proglašili su ga najvećim filmom našeg vremena. Drugi izjavljuju da je to dosad najodvratniji proizvod filmske industrije.

Gledao sam film i došao do zaključka da kritičari, u velikoj većini, uopće nisu shvatili bit tog filma.

Posljednji tango u Parizu NIJE, kako nam objašnjavaju, priča o jednom Amerikancu u kasnim srednjim godinama (Marlon Brando) i jednoj mladoj djevojci (Maria Schneider) koji vode očajničku seksualnu bitku za opstanak.

To je, u stvari, jednostavan i simpatičan film o dvoje ljudi koji pokušavaju unajmiti isti stan u Parizu.

Samo oni koji su tražili stan u Parizu mogu kako treba ocijeniti sve ono kroz što Brando i gospodica Schneider prolaze u borbi za taj ljupki stan kraj Seine.

Brando u filmu igra Amerikanca sitog života kome je žena nedavno izvršila samoubojstvo, on se želi pod svaku cijenu dočepati tog stana. Isto to želi i mlada Francuskinja.

Susreću se slučajno u praznom stanu i gledalac može lako slijediti tok Brandovih misli. Ako siluje djevojku, zaključi on, ona će otići i stan će biti njegov.

Gospodica Schneider, dijete francuske buržoazije, načinjena je, međutim, od čvršćeg materijala i ne pruža neki naročit otpor Brandovim nasrtajima. Dok je Marlon nateže naokolo, ona, u stvari, mjeri pod da vidi koliko će joj tapisona biti potrebno.

Slijedećeg dana oboje se vraćaju u stan. Brando je kupio

stol, stolce i krevet da pokaže kako ne odustaje od namjere da se useli, ali se gospodica Schneider na to uopće ne obazire i šeta po stanu kao da je njen.

Brando, bijesan zbog takvog njenog ponašanja, baca je na krevet ponavlajući bez prestanika: »Moj je, moj je!« Gospodica Schneider se na to samo smije. Dok vode ljubav, gleda u prozor pokušavajući da odredi veličinu zavjesa koje će joj biti potrebne za sobu.

Brando, iscrpljen i ispunjen strepnjom da će izgubiti stan, posjećuje svoju punicu i umrлу ženu. Vidimo trećerazredni hotel u kome živi, i jasno nam je zašto toliko želi onaj stan. Gospodica Schneider odlazi sa svojim zaručnikom i počinjemo shvaćati zašto traži novo mjesto gdje će živjeti.

Ponovo u stanu, Brando je već na rubu očaja. Pokazuje gospodici Schneider mrtvog štakora. To je uzdrma, ali ne toliko da bi se odrekla stan. Nakon toga, Brando odlučuje da je ponizi stanovitim neprirodnim seksualnim radnjama. Jedan takav čin odigrava se uza zid, i gospodica Schneider postaje svjesna da će, ako se ikad dočepa tog stana, morati zamjeniti veći dio tapeta.

Umjesto da se uplaši Brandove brutalnosti, gospodica Schneider postaje još odlučnija u svojoj namjeri da mu otme ključeve.

Slijedeći put kad se sretnu, ona je u svojoj vjenčanoj haljini, a Brando je tako bijesan da je baca u kadu. Vodovodna je instalacija, za divno čudo, ispravna i Brando uspijeva da gospodicu Schneider pošteno okupa, dok ona razmišlja o tome koje bi boje najbolje pristajale uz bijeli toaletni ormarić.

Konačno, Brando je već sve-

ga dosta i zaključuje da stan, u stvari, nije vrijedan toliko nerviranja. Odlazi a da gospodici Schneider nije rekao ni svoje ime.

Pomalo izmoždena seksualnim bojevima, gospodica Schneider se trijumfalno vraća sa svojim zaručnikom da mu pokaže stan. Zaručnik, međutim, nakon svega što je gospodica Schneider prepatila da ga osvoji, hladno odmjerava stan i izjavljuje: »Prevelik je.«

U tom sam trenutku zaplačao.

Ne znam je li Posljednji tango u Parizu velik film ili nije, ali sam siguran da je režiser Bertolucci dao značajnu socijalnu analizu jednog istinskog zla našeg vremena — nestošice stanova u Francuskoj.

LJUBAVNI MINIEPIGRAMI

VOĆKE

Od svih voćki što postoje na ovome svijetu najbolje su dunje, jagoda i višnje u punome cvijetu.

• • •

UTISAK

Da bi došao na njen spisak moraš ostavljati dubok utisak.

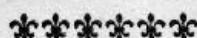
V. KARAKAŠ

**NEKI PRIŽELJKUJU DA
LJUBAVNI SASTANCI BUDU
TAKO DUGI KAO POSLOVNI**

M. LEBINEC

SMAKOVİ JADNOG SVETA

Gospodin od kad posta svaki čuk, poćukio se

*mnogi vlastelin.
(viljem šekspir, ričard
treći)*

Od tetkinih čajanki za šest persona mrzim više samo tetkine čajanke za sedam persona. Sedim tako sa šoljicom u ruci, smeškam se kao lepo vaspitani idiot i molim daj bože postajećeg boga da pošalje infarkt ovom Stratimiroviću ovde. Boga definitivno nema, Stratimirović i dalje lupeta:

— Ta 'ajte, molim vas, šta je naš život? Jedna, takoreći, slučajnost, da. Samo je pitanje dana kada će neki od meteorita, a ti meteoriti malo malo pa padaju na Zemlju, doneti na sebi smrtonosne za nas kosmičke bakterije i virusе, da.

— Lako ćemo mi za virusе i bakterije, pelciramo se i kvit. Ono što će nam doći glave su atomske bombe. Uništiće ozonski sloj u atmosferi, onda ćemo svi biti reš pečeni od ultraljubičastog zračenja. Kao u mikrotalasnoj rerni, ako se ne varam.

— A crne rupe koje proguta-ju sve što im dođe pod rupu? Ne bih volela da se ovo raščuje, ali jedan akademik mi je rekao u poverenju da je jedna takva crna rupa videna u sa-zvezdu Alfa Kentaur, ne sećam se više tačno, znam samo da se radi o nekom grčkom konju.

— A sunce koje svakoga časa može da eksplodira u super novu?

— A rat koji samo što nije izbio zbog nafte, da?

— A uran? Uran je danas važniji od nafte, više se isplati ratovati zbog njega, kad se već ratuje.

— A?...

Sedam persona sa tetkine čajanke izrazilo je čuđenje što svet još uopšte postoji.

— No, do smaka sveta će si-gurno kad-tad doći. Treba se nekako pripremiti za to. Ako neko preživi, biće to onaj koji

kataklizmu nije dočekao nespreman, da.

Boli glava od sedam persona. Svako njihovo trtljanje filovanu panikom učini da se razboli. Prošle srede, primerice, zgražavali su se zbog inflacije i zaključili da treba kupovati zlato, čuvati ga tako da nikom ne bude sumnjivo. Ta sreda pokvarila mi je probavu, a kako da i ne pokvari — ko je još čuo da čovek može sažvakati hranu po svim uputstvima savremene medicine sa vilicom u koju je sakrio šezdeset i četiri zlatna zuba?

R. DURMAN

HVALA NA PITANJU
SVE JE U REDU
SAMO JE RED PREDUGACAK

M. LEBINEC

JORDAN POP ILIEV

BORBENI MORAL

U seksualnu revoluciju, napred!
Ideju vodilju imao je jasnu.
Ali kad stiže na bojno polje
borbeni moral mu nešto splasnu!

T. TOMIC

»BRODOLOM« — humorističko-satirički list — izdavač: DRUŠTVO ZA HUMOR, SATIRU I KARIKATURU — SLAVONSKI BROD — predsjedavajući Andrija VLASIC — glavni i odgovorni urednik: Stanislav DASOVIC redakcija: Stanislav DASOVIC, Joža ŠCRBAŠIC (urednik), Zeljko VENCL, Mladen BOGNAR, Ilija MAODUS, Toni BARTEK, Rajko SVILAR Krešimir ŠIMIĆ i Antun SMAJIĆ — adresa redakcije: 55000 SLAVONSKI BROD, Omladinska 2 — telefoni: 055-232-121 i 231-826 — p.p. 45 žiro račun kod SDK Slavonski Brod br. 34300-678-10995 — godišnja preplata 240 dinara — za članove Društva popust 20 posto — prilozi se ne vraćaju — mišljenjem Republičkog komiteta za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu broj 780612-1981. od 18. 1. 1982. godine »Brodolom« je oslobođen plaćanja poreza na promet.

SLAVONIJA

DRVNA INDUSTRIJA

PROIZVODNJA, TRGOVINA, IZVOZ - UVOZ n.s.o. SLAVONSKI BROD, Matije Gupca 45
Telefon: (055) 231-611, Telex: 28532

Proizvodi i prodaje:

- namještaj
- opremu interijera
- opremu za pneumatski transport i pročišćavanje zraka, te čelične konstrukcije
- fumire svih domaćih i egzotičnih vrsta
- rubne fumire svih domaćih i egzotičnih vrsta
- panel i šper-ploče, te oplemenjene ploče
- lamelirane otpreske
- piljenu gradu tvrdih i mekih lišćara
- masivni i lamel-parket
- impregnirane pragove, skretničku gradu i tt stupove
- razne vrste bitumena

